

bedsmand i over 50 Aar for Pensjonslovens Vedtagelse; han er bekendt for at have været en duelig og veltjent Embedsmand, og efter de Regler, som tidligere have været fulgte, maatte det anses særdeles sandsynligt, at dersom han forend Pensjonslovens Emanation var bleven affediget paa Grund af Alder eller Svagelighed, da vilde han være gaaet af med sin fulde Gage. Dette var en temmelig almindelig Vedtægt dengang; det er Noget, som den ærede Finantsminister oftere har udtalt under de Forhandlinger, som fandt Sted i Sommer angaaende denne Sag. Dengang ønskede den Paagældende imidlertid ikke Affed, da han endnu i sin Alderdom var saa kraftig, at han kunde yde god Tjeneste; men da indtraf den særlige Omstændighed, at Talottoet, hvorved han var ansat, blev ophævet, hvorpaa han blev sat paa Bartpenge. Dersom denne Omstændighed havde fundet Sted, inden Pensjonsloven var bleven vedtagen, saa er det ganske vist, at han ogsaa da vilde have faaet sin fulde Gage i Bartpenge; thi det var altid Tilfældet tidligere. Det forekommer mig saaledes soleklart, at den paagældende Mand besinder sig under særdeles uheldige Omstændigheder. Nu er det ganske vist, at, hvor saadanne Forhold ordnes paa en ganske ny Maade, kan det ikke undgaaes, at En eller Anden kommer til at lide derved; men paa den anden Side synes det mig ogsaa, at Villighed taler for, at Statsmagten søger at lindre saadanne Tryk, forsaavidt det kan skee. Her er et Tilfælde, hvor det forekommer mig, at det Uheld, som rammer den Enkelte, er saa betydeligt, og det Offer, som fordres af Staten for at lindre det, saa ringe, at der maa være al Anledning til at gaae ind derpaa. Jeg skal desuden tillade mig at fremhæve, at den Paagældende ikke andrager paa at faae hele sin Gage i Bartpenge, men kun at faae den forhøjet med et ringe Beløb. Naar man ansætter hans Emolumenter til Penge, saa havde han tidligere en aarlig Indtægt af ialt 2,180 Rgd., hans Bartpenge beløbe sig nu kun til lidt over 1,300 Rgd., og hans Andragende gaaer ud paa, at de maae blive forhøiede til 1,600 Rgd., som er det Pengebeløb, han tidligere havde i Gage; det er altsaa i

Virkeligheden ikke nogen betydelig Forhøielse, hvorom det her dreier sig. Jeg skal fremdeles tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Ansøgeren er i saa høj Alder, at denne Byrde for Statskassen efter al Sandsynlighed ikke vil være i mange Aar, og, naar den ærede Ordfører for Udvalget har fremhævet, at en saadan Bevilling vilde lede til den Mislighed, at Pensjonsloven vilde blive aldeles begravet under lutter Undtagelser, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at dette Tilfælde ikke kan have saadanne Følger; thi denne Mand er rimeligviis den Æneste i hele Landet, som er i en saadan exceptionel Tilstand, og man behøver altsaa ikke, fordi man henviser dette Andragende til Finantsministeriet, at frygte for at give Anledning til farlige Conseqventser. Inden jeg slutter, maa jeg endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at, da denne Sag var under Behandling i Sommer, udtalte den ærede Finantsminister sig paa en særdeles impødekommende Maade for den; han anerkjendte den paagældende Embedsmands Fortjenester, og, saavidt jeg har forstaaet de Forhandlinger, der dengang fandt Sted, erklærede han sig ogsaa villig til, hvis Thinget skulde henvise Andragendet til Finantsministeriet, da at udbede sig Hans Majestæts Resolution for at forelægge en Lov for Rigsdagen om en Forøgelse af den Paagældendes Bartpenge.

Naben: Dengang jeg begjærede Ordet, havde den Taler, der i dette Dieblif satte sig, ikke ytret sin Mening, angaaende denne Sag, og han har netop anført de selsamme Grunde, som jeg vilde have fremhævet. Det ærede Thing vil see, at, hvis den her omhandlede Embedsmand havde været mindre ivrig i sin Tjeneste og var gaaet af tidligere, kunde han efter en høj Grad af Rimelighed have erholdt de 1600 Rbd. som han nu andrager paa. Jeg troer saaledes, at efter de Grunde, som her ere fremsførte, vilde Thinget ikke handle ganske billigt, hvis det vilde sætte ham i en daarligere Stilling, netop fordi han har viist en saa udmærket Rettsindighed i Statens Tjeneste. Det er meget sjældent, at det Tilfælde kan indtræffe, hvor Folket selv har Leilighed til at vise en Embedsmand Aner-